

СВЕТИ ИСПОВЕДНИК ВЕРЕ ЕПИСКОП ВАРНАВА

чији спомен наша Света Црква слави 12/30. новембра

Службу састави сестринство манастира Јазак.

Лета Господњег 2005.

На великој вечерњи, на „Господи возвах”,
стихологишемо „Блажен муж”, а потом 8 стихова, глас 1.

Блажена душо Христовог војника, светли лику владике мученика, за муке Христос те награди, венцем бесмртним главу ти окити. У сладосном рају, у вечитом сјају, ради којег си презрео сву земаљску славу, у тамници си био сужањ ради Христа, име твоје сад се на небеси блиста.

По Христовим великим речима: Нема веће жртве, да ко душу своју положи за ближње, ти си живот дао за Господа свога, као добри пастир стада Његовога, кад грабљиви вуци хтедоше да ти га отму, ниси одступио ни за једну стопу. Већ крст уздиже - најјаче оружје и са њим победи непријатеље своје.

Онима који су ти говорили жалосно: Какву неправду трпиш несносну; увек си одговарао: Моје је стање сјајно, није важно само трпети, већ до краја издржати. Али, уздајући се у Непобедивога, победио си непријатеље своје.

Каква торжествена радост на небу, кад анђели небески гледају анђела у телу, који хита ка њима са земаљског станишта, у луку непролазног Царства. А ти, Варнаво свети, брзо си пристао, у луку где те Христос дочекао.

Слава, глас 1:

Ко се више радује твоме доласку на небу; да ли лик исповедника, да ли лик девственика, да ли лик светих владика. О, радости неба којој се придружује земља цела, али од твоје радости веће нема, испуни се Варнаво свети, твоја животна жеља.

И сада, догматик:

Свесветску славу која је од људи изникла, и Владику родила, небеску двер, појмо Марију Дјеву, песму Бестелесних, и украс верних. Јер, Она се показа небо, и храм Божанства; Она разрушивши преграду непријатељства, мир уведе, и Царство отвори. Ову, дакле, имајући утврђење вере, имамо браниоца рођеног из Ње Господа. Не бој се, дакле, не бој се народе Божји, јер Он победи непријатеље, као Свесилан.

Прокимен дана. Паримеји свештеномученика.

На литији стихире храма и светого, глас 3:

Радосно си појао Богу у славу, знао си, да су песма и музика, прва утеха, коју Бог даде човеку, по изгаању из раја. Не подносећи слушати, твоје славословље Бога, непријатељи су затискивали уши ума свога; за твој славопој Господ ти даде награду, те њиме утеши оне који те слушаху.

Слава, глас 3:

Господ жели да Га љубимо, свим срцем својим, из таквог срца, славопој се ори. Појао си милозвучно Божију славу, зато се веселиш у Његовом Рају. На земљи си певао међу људима, сада певаш у небеским хоровима. Из твог чистог срца, као са златне струне, песма се уздиже

брзином муње, Господ је слуша па те призива к Себи, радуј се Варнаво дошао си к Мени.

И сада, глас 3:

Небеска Царице, наша Заступнице, међу многим житељима раја, налази се и владика Варнава, мученик ради Сина Твога, био му је веран до гроба. Са њиме се моли, пред престолом Вишњеге, да нас спасе, грешна чеда Своја.

Стиховње стихире, глас 2:

Роде мој страдални, тугујем ради тебе, Христос крв Своју проли за тебе, одужи Му се љубављу искреном, да те увенча славом неувелом. Земаљско је кратко и пролазно, а небеско вечно - непролазно. Свети Варнаво, желатељу нашега спасења, ти нам сведочиш радости са неба, радости које Христос пружа свакоме који Њега слуша.

Часна је пред Господом смрт преподобних Његових.

За живота и пастирствовања твога, учио си паству, шта је вера у Бога. Вера је бисер који се не продаје, с њом ћете одолети искушењу свакоме. Својим животом показао си да је тако, јер си међу људима сијао као злато. Видећи светилник како ради Њега сија и одолева многим ветровима, позва те к Себи да се од труда одмориш и у Царство Његово уселиш.

Блажен је човек који се боји Господа.

Шта је овоземаљско страдање, наспрам вечне славе, којом Он овенчава сваку душу људску, душу умивену - чисту. О, Варнаво свети, то су речи твоје, њима си храбрио пријатеље своје, а сада у вечности, цвете миомирисни, храбриш оне који ти се моле.

Слава, глас 2:

Радуј се Варнаво свети, похвало монаха, радуј се Варнаво свети, утехо мирјана. Светлости вечнога сјаја, у њој се веселиш житељу Раја, јер Господ те награди за трпљење твоје; погледај на нас сроднике своје.

И сада:

Богомајко, удостој нас Твоје божанствене посете, којом си храбрила мученике, да се угледамо на владику Варнаву, који је ходио по духовном камењару, корачао храбро гледајући у Христа, покривен Твојим покровом, Пречиста.

Тропар, глас 8:

Велике муке из љубави према Господу си поднео, свети свештенотучениче Варнаво и мученички венац од Њега си добио, и Царства небеског се удостојио. Са свима светима из рода нашега, моли се за нас Господу, да спасе чеда своја.

ЈУТРЕЊЕ

На првој стихологији, сједален глас 4:

Мученик Твој Господе Варнава сада се весели са житељима раја, јер његова беше животна жеља, да буде сажитељ Неба.

Слава и сада:

Царице Небеска, Ти седиш на престолу, обучена у ризу позлаћену, у славу бесмртну, у коју те Света Тројица одену.

На другој стихологији, сједален глас 4:

Непрегледна чета Христових војника, прославља на небу новог страдалника, који из љубави према Богу Христу, положи на олтар своју душу чисту.

Слава и сада:

Дјево чиста, Ти си гледала, жртву Твога Сина Христа, зато притичеш свима који страдају, да у страдањима однесу победу, те да Христу принесу своју душу чисту.

Полијелеј. Величаније и избрани псалам мученика.

После полијелеја, сједален глас 8:

Увек си састрадавао са својим стадом, тешећи - вером, љубављу и надом, са свима делећи и жалост и радост, имао си Христа једину сладост.

Степена. Прокимен, глас 4: Часна је пред Господом смрт преподобних Његових.

Стих: Шта ћемо узвратити Господу за све што нам је дао.

Вејакоје диханије.

Јеванђеље од Луке зач. 106.

По 50-ом псалму стихира, глас 6:

Жртвујући себе на олтар вере, Христос те прими под окриље Своје, да се вечно грејеш у топлоти неба, јер си живео међу сантама леда, где те држаху непријатељи рода. Каква је била љубав твоја, када је истопила обруче ледене и довела те до Христове славе.

Канон Богородици на 6 и светоме на 8, глас 6. Канон светоме:

Песма 1.

Ирмос: Прешавши по дну мора као по суву, Израиљ, гледајући фараона где тоне, клицаше: певајмо Богу победничку песму.

Припев: Свети свештеномучениче Варнаво моли Бога за нас.

Наслеђено богатство родитељског дома, била је вера у живог Бога, која је красила родитеље твоје. Њоме те украсише од колевке твоје, да ти буде водиља у животу твоме, на путу ка вечности, ка Царству Христовоме.

Од детињства твога имао си жељу да понесеш ризу, монашку смерну, али по благослову владике светог, остао си у свету сујетном и сетном, док се не наврши пуноћа времена, да риза монашка постане униформа твоја.

Слава: Пријатељи твоји одвраћаше те од монашког лика, мислећи да си слаб за Христовог војника, али твоја жеља темељ је поставила, на чврстој стени што се вера зове. Вера у Христа и брегове помера, са њом ћу, браћо, до Христа доћи.

И сада: Пречиста Мајко, помоћнице мајкама, које Ти се моле за муке

деце своје. Али шта су патње наше наспрам патњи Твојих, јер сваким даном ране Ти задајемо, гресима нашим Сина Ти распињемо.

Песма 3.

Ирмос: Нема светог а као што си Ти, Господе Боже мој, Који си прославио верне Твоје, Добри, и утврдио их на камену исповедања Твога.

Чувао си се греха и сатанских замки, томе су се дивили сви твоји ближњи, па и они којима је срце било злобно. О младићу смерном шаптали су међу собом; зар и данас има човека да по земљи ходи, а душа му свагда пред Господом стоји.

По узору на светог оца нашег Саву презрео си сујету и земаљску славу. Монашки постриг примио си код Савиног гроба, од руке мученика, владике светог мученика Петра.

Слава: Видећи твоју непоколебиву жељу, да служиш Христу и речју и на делу, поставише те за служитеља олтара светог, о Христе мој нека Ти је слава. Што ме удостоји епископског чина, Небески Владико помози ми сада, да Ти служим бићем својим целим, помози Владико моме стаду и мени.

И сада: Царице Небеска, Ти седиш на престолу и надгледаш земљу, постојбину Своју, помажући свима који Ти притичу, Мајко ни мени не одреци помоћ Твоју.

Сједален, глас 5:

Шта је тамница, шта су ланци сужња, спрам палата које Христос пружа; то су украси и лествица ка небу, њом се пењу који трпети могу. Трпљење ради Христа радост је души, та радост сваку тугу руши и рајска врата отвара човековој души.

Слава и сада:

Богоблажена, овај свет је тамница за Твог Сина милог, у тој тамници Он је свету служио, али како му се народ Безгрешном одужио. Помози Дјево, да с њима удела немамо, већ слободни сужњи у Христу да будемо.

Песма 4.

Ирмос: Христос Спас је моја сила, Бог и Господ, богодолично пева часна Црква кличући од чиста ума, у Господу празнујући.

Утеха је значење имена твога, Христос ти даде благодат да тешиш чеда своја, у тешка времена под јармом тирана, увек си говорио: Христу нек је слава.

Молитвом си славио Христа Спаситеља, народу си био жива слика светитеља. Мноштвом врлина био си украшен, због њих ти Господ даде венац славе, славе небеске у којој сада блисташ и за нас молиш Господа Христа.

Слава: Храброст је била једна од врлина твојих, због њих су ти се дивили и непријатељи твоји. И бес јарости још више их изједао, а ти си смерно у Господа гледао. У ратном вихору ниси се приклањао ниједној сили, јер, шта је свет без Бога - само трулеж гњили.

И сада: На животном мору где ветрови дувају, и човека желе у амбис да сурвају, чуварка си брода којим хришћани плове, у луку царства вечите слободе.

Песма 5.

Ирмос: Молим се благи, Божијом светлошћу Својом озари душе оних који Ти с љубављу ране, да знају Тебе, речи Божија, истинитог Бога, који дозиваш из мрака греховног.

Стојећи на суду, богоборном и мрском, што суди без правде и без милости, у одбрани својој говорио си шта ти душу тишти. Тишти је неправда и злоба, јер неће Христа Који је Истина - Истина смета неистини, зато те суд осуди, да пребиваш у тамници.

Шта је тамница, шта су окови, наспрам вечне славе којој душа стреми. Тешио си, храбрио си све заточенике што су у ланцима, и на истјазањима од издајника народа свога. Проклета издајо, колико је људи ради тебе страдало. Бесрамници, издајници и не знају да издатом венац славе спремају.

Слава: Славећи Господа у тамници и оковима, попут праведног Јова, ни једном се не запита: Зашто Господе све ово допусти, да непријатељи Твоји смеју се мени; а Господ погледа на трпљење твоје и још један бисер додаде у венац славе твоје.

И сада: Свемилостива Мајко Милостивог Бога, гледала си муке Варнаве светог, које је поднео љубећи Сина Твога. Његовим молитвама, Мајко, погледај на чеда Своја.

Песма 6.

Ирмос: Гледајући море живота, узбуркано буром искушења, ја сам прибегао твоме тихом пристаништу, и вапијем ти: изведи из пропасти живот мој, Многомилостиви.

Понижаван од сатаниних слуга, имао си само Христа за друга. Желећи да те украси венцем мученика, Христос допусти страдања многа. О, Варнаво свети, због крваве одеће мученика добио си одело од Небеског Женика.

Шта је служба Богу, већ успињање на голготу; стрм је успон и ветрови шибају, али телесном снагом не успиње се на њу, већ срцем чистим које од љубави блиста, са њим се иде са голготе пред Христа.

Слава: Најмудрија од свих људских, овосветских голгота најближа Христовој Голготи је монашка голгота. То су биле твоје речи за живота, а њима сада бодриш монаштво ти мило, помози да се удостојимо оног што Христос спрема ко је њему мио.

И сада: Пречиста Дјево, славо дественика и девственица, блажени су који Те гледају у небеском сјају, у несагледивој слави Твога Сина Христа која никад не тами, већ вечито блиста.

Кондак, глас 4.

Варнаво свети, утешитељу словеснога стада, тешио си све а сада си нада, да ће твојим молитвама Христос да нас прими, у окриље своје где и ти живиш, у славу Незалазног Дана, о помози Варнаво својим молитвама.

Икос: Радуј се Варнаво исповедниче; радуј се Варнаво девствениче; радуј се пастиру Христовога стада, у теби је наша нада. Очи наше душе гледају у тебе, да ћеш нас заштитити од греховне беде. Од напада сатаниних одбрани нас молитвама твојим, да будемо сужњи слободни у Христу, да Му дамо душу умивену и чисту.

Песма 7.

Ирмос: Анђео учини те усијана пећ даде росу младићима, а пламена заповест Божија убеди мучитеље Халдеје да кличу: благословен си, Боже отаца наших.

Земних пријатеља имао си мало, љубав и утеху пружао им стално. Често си говорио: «Ако ме убију, не плачите. Радујте се, јер моје мучење у радост прелази. Мучење за Христа за мене је радост. О, Христе мој, Ти си моја сладост.»

У тегобно време за Христову Цркву, број мученика - Христу миљеника би увећан од издајника рода, не дајући народу да учи три слова. Три слова саставите у реч једну, та Реч држи васељену целу.

Слава: Аналфабетом си звао сваког ко не зна да пише и да чита реч која живот значи, од те речи душа се блажи. Како је слатко рећи ту реч од које ум се зрачи, та реч је Бог - пуноћа имена, та реч је Бог - источник спасења.

И сада: Заштитнице наша, Мати Христа Бога, са свима светима из нашега рода, принеси молитву пред Небеског Владику и избави оне који Те поштују.

Песма 8.

Ирмос: Светима си из пламена росу источио и жртву си праведникову водом спалио, јер све што хоћеш, Христе, Ти чиниш; Тебе величамо изнад свега кроза све векове.

Христову заповест - љуби непријатеље своје, дословно си применио на стражаре твоје. Анђелом си звао стражара који те чувао, изобиље

љубави и њему си пружао. Дивили су ти се видећи величину твоју, али попут Пилата, присташе на осуду твоју.

Непријатељи Бога, непријатељи рода, гледаше у теби душманина свога. Понеста им снаге, бес немоћи их разјари, не моглоше гледати да по земљи ходи човек који се њене силе не боји. Бедници не знаше, каква ти слава предстоји.

Тројичан: Као грабљивица која се жртве своје боји, па из заседе убија и лови, на кукавички начин уморише ти тело, па предаше земљи да скрију недело. Али, пред Богом ништа тајно нема, сада те Господ прослави јавно.

И сада: Прослави те Господ, највећу међу женама, о Невесто Неневесна, смилуј се нама, да верно служимо Творцу своме и радујемо се у Рају Божанскоме.

Песма 9.

Ирмос: Људима је немогуће Бога видети, на Њега не смеју ни чиновни анђелски гледати. Тобом пак, Свечиста, јави се щудима оваплоћени Логос. Њега величајући, ми те са Небеским војскама славимо као блажену

Где су издајнице, а где убице? Сада срамно крију своје лице, а ликују они који те љубљаху и због тебе Бога прослављају, Који награђује Своје угоднике, што на земљи беху без чести и славе.

Угодници Божији, становници Неба, ето к вама Варнаве светог, што за Христа проли крвцу своју часну, да с вама се весели у бесмртном Рају. Господ узбра овај цветак из земљане баште, па га засади у вртове рајске.

Слава: Сви свети из нашег рода, Варнави сте били узор у животу, како у невољи одржати веру своју. Сада са вама на небу ликује, помажући оне који му се моле. Мој роде, препун греха, докле ћеш се купати у каљуги света, свет од Христа одводи далеко, у амбис пропасти, у таму вечности. Али ја се за те нећу престати молити.

И сада: Богородице, небеска лествице, са Варнавом светим помози нам сада, да се успнемо до врата Раја. И кроз њих уђемо у вечна здања и радујемо се слави Незалазног Дана.

Свјетилен, глас 2:

Благословен је онај који Христу служи, благословен је онај кога Христос љуби. Варнаво свети помози нама, пред престолом, Вишњега Цара, да будемо међу Христовим стадом.

И сада:

Заштитнице наша, Мати Христа Бога, са свима светима из нашега рода, принеси молитву пред Небеског Владику и избави оне који Те поштују.

Хвалитне стихире поставимо на 4, глас 6:

Данас те хвале монаси и мирјани за понижења којима одоли. Очи твоје душе свагда су гледале у Христа, зато ти у каљуги светској душу сачува чисту и као мирисни тамјан, принесе је на олтар Христу.

Данас те хвале и становници Неба, кроз тебе се пројави још једна победа, победа Христа над ђавољим слугама, које не желе људима спасења. Варнаво свети победниче над страстима, Варнаво свети молитвениче рода свог.

Данас се радују и Срби светитељи, јер Господ међу житеље раја уводи, достојног потомка из њиховог рода, награђујући га за трпљења многа, са њима заједно да се моли да род њихов врагу одоли.

Слава, глас 6:

Варнаво имењаче победе; дествениче, исповедниче, подвижниче, молитвениче, мучениче, смерни милосрдни Христов следбениче, ко ће избројати све врлине твоје. Својим верним Господ од врлина венце плете, венце неувеле. Какво дивљење у нашим душама, гледајући увенчаног венцем од врлина.

И сада:

Преблагословена си Богородице Дјево, јер, Рођеним од Тебе ад би оплењен, Адам поново призван, проклетство умртвљено, Ева ослобођена, смрт усмрћена, и ми оживесмо. Тога ради певајући кличемо: Благословен Христос, Бог наш, Који је тако благоизволео, слава Теби.

Славословље велико.

На литургији:

Блажена: од канона светог песма 3 и 6.

Прокимен, глас 6: На Тебе се, Господе, поуздах, да се не постидим до века.

Стих: Правдом Твојом избави ме.

Апостол Римљанима, зач. 99.

Алилуја, глас 6:

Завете своје Господу ћу испунити, пред свим народом Његовим.

Стих: Узми ме од непријатеља мојих, Боже, и од оних који устају на ме избави ме.

Јеванђеље од Луке, зач. 64.

Причасно: Радуйте се праведни у Господу.